നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2020] 1 എസ്.സി.ആർ 794

എം.ഇ.ശിവലിംഗമൂർത്തി

വേഴ്സസ്

കേന്ദ്ര കുറ്റാന്വേഷണ ബ്യൂറോ, ബെംഗളൂരു

(2017 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 957)

2020 ജനുവരി 07

[ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ, ജസ്റ്റിസ് കെ.എം.ജോസഫ്]

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത, 1973 – വകുപ്പ് 227 – കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കൽ – "എഎംസി" എന്ന പേരിൽ ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം ഉണ്ടായിരുന്നു, 2009-ൽ ഒന്നാം പ്രതിയും രണ്ടാം പ്രതിയും സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികളായി - അപ്പീൽവാദി മൂന്നാം പ്രതിയായി ചേർക്കപ്പെട്ടു - ഒന്നാം പ്രതിയും രണ്ടാം പ്രതിയും തമ്മിലുള്ള ഗൂഢാലോചനയെക്കുറിച്ച് കുറ്റപത്രത്തിൽ പരാമർശമുണ്ടായിരുന്നു - അപ്പീൽവാദി ആ സമയത്ത് സംസ്ഥാനത്തെ മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡയറക്ടറായിരുന്നു - ക്രിമിനൽ ഗൂഢാലോചനയുടെ ഭാഗമായി അപ്പീൽവാദി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, സർക്കാരിനെ വഞ്ചിക്കണമെന്ന സത്യസന്ധമല്ലാത്തതും വഞ്ചനാപരവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ തന്റെ ഔദ്യോഗിക പദവി ദുരുപയോഗം ചെയ്തുവെന്നും ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, സ്ഥാപനത്തിലെ പുതിയ പങ്കാളികളായ ഒന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കും മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റ് നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) ചർച്ച ചെയ്തതായി ഫയലിൽ ബോധപൂർവം തെറ്റായ കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും, മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റ് നൽകാൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാം പ്രതി (അപ്പീൽവാദി) ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രതികളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഐപിസിയിലെ വകുപ്പുകൾ 120 ബി, 420, 379, 409, 447, 468, 471, 477 എ എന്നിവ പ്രകാരവും, 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 13 (2), 13 (1) (സി), 13 (1)(ഡി) എന്നിവ പ്രകാരവും ക്രിമിനൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണെന്ന് കുറ്റപത്രത്തിൽ ആരോപിച്ചു. കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരം അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ചു - വിചാരണക്കോടതി രണ്ടാം പ്രതിയെയും അപ്പീൽവാദിയെയും കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി - ഈ ഉത്തരവ് ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി - അപ്പീലിൽ വിധിച്ചത്: അപ്പീൽവാദി തന്നോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുടെ (ലീഗൽ) മൊഴിയെയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പ്രധാനമായും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരം, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, മുൻകൂർ അനുമതിക്കായി സംസ്ഥാന

സർക്കാരിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു വിഷയം, മൈൻസ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ അപ്പീൽവാദി കൈകാര്യം ചെയ്തു. ഇത് മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റ് അനുവദിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മുൻകാലങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന രീതിയും, താൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദവും, ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ (ലീഗൽ) തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ ഈ വസ്തുത തെളിയുമെന്ന വാദവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രതിവാദം പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽവാദിക്ക് കോടതി മുമ്പാകെ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളായി അവ മാറും - തൽഫലമായി, അപ്പീൽ തള്ളി - മൈൻസ് ആൻഡ് മിനറൽസ് ഡെവലപ്മെന്റ് ആൻഡ് റെഗുലേഷൻ നിയമം, 1957 – മിനറൽ കൺസഷൻ ചട്ടങ്ങൾ, 1960 – ചട്ടം 37.

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത, 1973 – വകുപ്പ് 227 – അധികാരിതയുടെ അതിരുകൾ – വിധിച്ചത്: പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ വാക്കാലുള്ളതും രേഖാമൂലമുള്ളതുമായ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുക, എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയമാക്കാതെ അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക, എല്ലാം പ്രോസിക്യൂഷന് അനുകൂലമാണെന്ന് അനുമാനിക്കുക എന്നീ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം നിലനിൽക്കില്ലെന്ന സാഹചര്യം ഉരുത്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിസ്സംശയമായും പ്രതിക്ക് ഗുണകരമാവുകയും പ്രതിയെ കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ വിചാരണക്കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്യും. പ്രതിവാദത്തിലൂടെ തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാനും തന്നെ കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കാനും പ്രതിക്ക് അവസരമില്ല..

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത, 1973 – വകുപ്പ് 227 – കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കൽ – കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രതിയുടെ പ്രതിവാദം – വിധിച്ചത്: ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരം പ്രതി കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പ്രതിയുടെ പ്രതിവാദം പരിശോധിക്കാൻ പാടില്ല (ജമ്മു കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് സുദർശൻ ചക്രും മറ്റൊരാളും). ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "കേസ് രേഖകൾ" എന്ന പ്രയോഗം, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും തൊണ്ടിമുതലുകളും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രേഖ ഹാജരാക്കാൻ ഈ നിയമസംഹിത പ്രതിക്ക് യാതൊരു അവകാശവും നൽകുന്നില്ല. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ,

പോലീസ് ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ മാത്രമായി പ്രതിയുടെ വാദം ഒതുക്കിനിർത്തണം (ഒറീസ്സ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് ദേബേന്ദ്ര നാഥ് പാധി).

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1. ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരം പ്രതി കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പ്രതിയുടെ പ്രതിവാദം പരിശോധിക്കാൻ പാടില്ല (ജമ്മു കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് സുദർശൻ ചക്കറും മറ്റൊരാളും). ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "*കേസ് രേഖകൾ*" എന്ന പ്രയോഗം, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും തൊണ്ടിമുതലുകളും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രേഖ ഹാജരാക്കാൻ ഈ നിയമസംഹിത പ്രതിക്ക് യാതൊരു അവകാശവും നൽകുന്നില്ല. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, പോലീസ് ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ മാത്രമായി പ്രതിയുടെ വാദം ഒതുക്കിനിർത്തണം (ഒറീസ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് ദേബേന്ദ്ര നാഥ് പാധി). [ഖണ്ഡിക 15] [805-ഡി-ഇ]

2. ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരമുള്ള അധികാരിതയുടെ അതിരുകൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് ഇവിടെയാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ വാക്കാലുള്ളതും രേഖാമൂലമുള്ളതുമായ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുക, എതിർ വിസ്താരത്തിന് വിധേയമാക്കാതെ അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക, എല്ലാം പ്രോസിക്യൂഷന് അനുകൂലമാണെന്ന് അനുമാനിക്കുക എന്നീ തത്വങ്ങൾ പാലിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം നിലനിൽക്കില്ലെന്ന സാഹചര്യം ഉരുത്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിസ്സംശയമായും പ്രതിക്ക് ഗുണകരമാവുകയും പ്രതിയെ കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ വിചാരണക്കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്യും.[ഖണ്ഡിക 25] [810-എ-ബി]

3. പ്രതിവാദത്തിനുള്ള തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാനും തന്നെ കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കാനും പ്രതിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല.[ഖണ്ഡിക 26][810-സി]

4. ഈ കേസിൽ, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഓഫീസിലെ കീഴ്ജീവനക്കാരുടെ മൊഴികൾ അനുസരിച്ച്, എഎംസി-യുടെ പഴയ പങ്കാളികളിൽ നിന്ന് 26.12.2009-ലെ കത്ത് ലഭിച്ചപ്പോൾ, അഡിഷണൽ ഡയറക്ടർ ഉൾപ്പെടെ രണ്ട് കീഴ്ജീവനക്കാർ ഈ വിഷയത്തിൽ നിയമോപദേശം ആവശ്യമാണെന്ന് ശിപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കേസിൽ തർക്കമില്ലാത്ത, അപ്പീൽ വാദി രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറിപ്പ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. അപ്പീൽവാദി തന്നോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുടെ (ലീഗൽ) മൊഴിയെയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പ്രധാനമായും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ, ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരം, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, മുൻകൂർ അനുമതിക്കായി സംസ്ഥാന സർക്കാരിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു വിഷയം, മൈൻസ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ അപ്പീൽവാദി കൈകാര്യം ചെയ്തു. ഇത് മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റുകൾ അനുവദിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. ഒന്നാം പ്രതിക്കെതിരെയും അഞ്ചാം പ്രതിക്കെതിരെയും മറ്റ് പ്രതികൾക്കെതിരെയും ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വിവിധ പ്രവൃത്തികളുമായും വീഴ്ചകളുമായും അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല എന്നത് സത്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മുൻകാലങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന രീതിയും, താൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദവും, ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ (ലീഗൽ) തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ ഈ വസ്തുത തെളിയുമെന്ന വാദവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദം പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 227 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽവാദിക്ക് കോടതി മുമ്പാകെ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളായി അവ മാറും.[ഖണ്ഡിക 29][810-എഫ്-എച്ച്; 811-എ-ബി]

ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ മൈനിംഗ് കമ്പനി വേഴ്സസ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്, മൈസൂർ **(1966) എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ കർണ്ണാടക 73;** *ജമ്മു കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് സുദർശൻ ചക്രും മറ്റൊരാളും* **എ.ഐ.ആർ 1995 എസ്.സി. 1954;** *ഒറീസ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് ദേബേന്ദ്ര നാഥ് പാധി* **എ.ഐ.ആർ 2005 എസ്.സി 359- പരാമർശിച്ചു.**

പി. വിജയൻ വേഴ്സസ് കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും **(2010) 2 എസ്.സി.സി. 398 – ആശ്രയിച്ചു.**

പരാമർശിച്ച കേസുകൾ

(2010) 2 എസ്.സി.സി 398	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 14**
എ.ഐ.ആർ 1995 എസ്.സി. 1954	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 15**
എ.ഐ.ആർ 2005 എസ്.സി. 359	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 15**

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2017-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 957.

2016-ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജി നമ്പർ 838-ൽ ബെംഗളൂരുവിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ 07.11.2016 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

കപിൽ സിബൽ (സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ), എസ്. ഉദയ കുമാർ സാഗർ, മിസ്. ബീന മാധവൻ, എൽ.എം.ചിദാനന്ദയ്യ, മിസ്.ആകാംക്ഷ മെഹ്റ, മിസ്.വസുധ സിംഗ്, മെസേഴ്സ് ലോയർ എസ് നിറ്റ് ആൻഡ് കമ്പനി, അക്ഷയ് അമൃതാൻഷു, ശേഖർ വ്യാസ്, അരവിന്ദ് കുമാർ ശർമ്മ, മിസ്. നിത്യ റാവു, മുകേഷ് കുമാർ മറോറിയ, പരമാത്മ സിംഗ്, മായങ്ക് ജെയിൻ, മധുർ ജെയിൻ, മിസ്.ആകൃതി ധവാൻ, മിസ്. നിഷ്ഠ സിംഗ് എന്നീ അഭിഭാഷകർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് കെ. എം. ജോസഫ്

1. തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനായി അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

2. 01.10.2011 തീയതിയിലെ എഫ്.ഐ.ആർ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. പ്രസ്തുത സമയത്ത് അപ്പീൽവാദി കർണാടക സംസ്ഥാനത്തെ മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡയറക്ടറായിരുന്നു. മെസേഴ്സ് അസോസിയേറ്റഡ് മിനറൽ കമ്പനി (എഎംസി എന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ) എന്ന പേരിൽ ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാം പ്രതി രണ്ടാം പ്രതിയുടെ ഭർത്താവാണ്. 2009-ൽ അവർ സ്ഥാപനത്തിന്റെ (എഎംസി) പങ്കാളികളായി. അപ്പീൽവാദി മൂന്നാം പ്രതിയായി ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നാം പ്രതിയും രണ്ടാം പ്രതിയും തമ്മിലുള്ള ഗൂഢാലോചനയെക്കുറിച്ച് കുറ്റപത്രത്തിൽ പരാമർശമുണ്ട്. സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് 01.08.2009 മുതൽ വിരമിച്ച മുൻ പങ്കാളിയായ ശ്രീ കെ.എം. വിശ്വനാഥിൽ നിന്ന് അവർ തീയതി രേഖപ്പെടുത്താത്ത ഒരു കത്ത് കൈക്കലാക്കി എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. പുതിയ പങ്കാളികളായ ഒന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കും മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റ് (എംഡിപി എന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ) നൽകുന്നതിനായി കർണാടകയിലെ ഹോസ്പേട്ടിലെ മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദിക്ക് അയച്ചതായിരുന്നു ആ കത്ത്. അപ്പീൽവാദി ആ കത്ത് കേസ് വർക്കർക്ക് നൽകിയെന്നും, നിയമപരമായ അഭിപ്രായത്തിനായി വിഷയം റഫർ ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തരവ് തേടി കേസ് വർക്കർ നോട്ട് തയ്യാറാക്കിയെന്നും, അത് അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർ അംഗീകരിക്കുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് ഉത്തരവിനായി അപ്പീൽവാദിക്ക് സമർപ്പിച്ചെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. ക്രിമിനൽ ഗൂഢാലോചനയുടെ ഭാഗമായി അപ്പീൽവാദി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, കർണാടക സർക്കാരിനെ

കബളിപ്പിക്കുക എന്ന സത്യസന്ധമല്ലാത്തതും വഞ്ചനാപരവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ തന്റെ ഔദ്യോഗിക പദവി ദുരുപയോഗം ചെയ്തുവെന്നും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) താൻ ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്തുവെന്ന് ഫയലിൽ ബോധപൂർവ്വം തെറ്റായ കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും, 1957-ലെ മൈൻസ് ആൻഡ് മിനറൽസ് (ഡെവലപ്മെന്റ് ആൻഡ് റെഗുലേഷൻ) നിയമം (ഇനിമുതൽ നിയമം എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു), 1960-ലെ മിനറൽ കൺസഷൻ ചട്ടങ്ങൾ (ഇനിമുതൽ ചട്ടങ്ങൾ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) എന്നിവ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ പങ്കാളികളായ ഒന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കും എംഡിപികൾ നൽകാൻ ഹോസ്പേട്ടിലെ മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. മറ്റ് പ്രതികളെ സംബന്ധിച്ചും വിവിധ ആരോപണങ്ങളുണ്ട്. അപ്പീൽവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മൂന്നാം പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദി ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് പ്രതികളുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമസംഹിത (ഇനിമുതൽ ഐപിസി എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു), വകുപ്പുകൾ 120 ബി, 420, 379, 409, 447, 468, 471, 477 എ എന്നിവ പ്രകാരവും, 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമത്തിന്റെ 13(2), 13(1)(സി), 13(1)(ഡി) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും ശിക്ഷാർഹമായ ക്രിമിനൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണെന്ന് കുറ്റപത്രത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നു. എഎംസിയുടെ മൈനിംഗ് ലീസ് നമ്പർ 2434-മായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടുകൊണ്ട്, 2010-ലെ പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജി (ക്രിമിനൽ) നമ്പർ 7366-7367-ലും അനുബന്ധ വിഷയങ്ങളിലും 29.03.2011-ൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിലാണ് ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഉത്ഭവം എന്നത് നിസംശയമാണ്. സർക്കാർ വസ്തുവായ ധാതു അയിര് മോഷ്ടിക്കാൻ പ്രതികൾ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയെന്ന ആരോപണവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ബെല്ലാരി ജില്ലയിലെ വനമേഖലയിലും മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലും അവർ അതിക്രമിച്ച് കയറി അനധികൃത ഖനനം നടത്തുകയും അത് കടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത (ഇനിമുതൽ സിആർപിസി എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) 227-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തരാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് രണ്ടാം പ്രതി (എ 2) മുതൽ ഏഴാം പ്രതി (എ 7) വരെ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, 08.10.2015-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം വിചാരണ കോടതി രണ്ടാം പ്രതിയെയും അപ്പീൽവാദിയെയും കുറ്റവിമുക്തരാക്കി. ഈ ഉത്തരവാണ് അപവദിത ഉത്തരവ് വഴി ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കിയത്.

കുറ്റവിമുക്തനാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി നൽകിയ അപേക്ഷ

3. പ്രസ്തുത അപേക്ഷയിൽ പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

അപ്പീൽവാദി ഒരു പൊതുപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ സത്യസന്ധതയ്ക്കും അന്തസ്സിനും പേരുകേട്ടയാളാണ്. ജോലി ചെയ്ത എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും മികച്ചതും

സത്യസന്ധനുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന പേര് അദ്ദേഹം നേടിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരൊറ്റ കുറ്റപത്രം പോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കർണാടക സ്റ്റേറ്റ് സിവിൽ സർവീസിലെ അംഗമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയതെങ്കിലും, കുറ്റമറ്റ സേവന രേഖ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇന്ത്യൻ അഡ്മിനിസ്ട്രീവ് സർവീസ് (ഐഎഎസ്) വിഭാഗത്തിലേക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവന രേഖ പരിഗണിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ജിയോളജിയിലെ മൈൻസ് ഡയറക്ടറായി നിയമിച്ചു. നിയമത്തിന്റെ 26(2) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാര കൈമാറ്റം വഴി, പാട്ടക്കരാർ ഒപ്പിടാനുള്ള അധികാരം മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡയറക്ടർക്കാണ്. 1966-ൽ തന്നെ സംസ്ഥാനം എഎംസിക്ക് മൈനിംഗ് ലീസ് അനുവദിച്ചിരുന്നു. പുതിയ പങ്കാളികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയും പഴയ പങ്കാളികൾ വിരമിച്ചും പലതവണ സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടന നടക്കുമ്പോഴെല്ലാം, പുനഃസംഘടനയെക്കുറിച്ച് സ്ഥാപനം ജിയോളജി വകുപ്പിനെ അറിയിക്കുകയും പുതുതായി ഉൾപ്പെട്ട പങ്കാളികൾ എഎംസിയുടെ പേരിൽ ഖനന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. പലതവണ പുനഃസംഘടന നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആസ്തികൾ, അതായത് മൈനിംഗ് ലീസ്, സ്ഥാപനത്തിന്റേതാണ്, വ്യക്തിപരമായ പങ്കാളികളുടേതല്ല എന്ന കാരണത്താൽ ലീസ് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനായി ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, മൈനിംഗ് ലീസ് കൈമാറ്റം ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരം അപേക്ഷ നൽകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോടതിയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ നിന്ന്, പുനഃസംഘടന എന്നത് കൈമാറ്റമായി കണക്കാക്കില്ലെന്നും, മൈനിംഗ് ലീസ് എന്ന ആസ്തിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ പാർട്ണർഷിപ്പ് ആണെന്നും വകുപ്പ് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒന്നാം പ്രതിയെയും രണ്ടാം പ്രതിയെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, രണ്ട് പുതിയ പങ്കാളികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സ്ഥാപനം എംഡിപി ആവശ്യപ്പെട്ട് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് അപേക്ഷ നൽകി. എംഡിപി നൽകുന്നതിനായി അപേക്ഷ ഡയറക്ടർക്ക് അയച്ചു. എംഡിപികൾ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് നൽകിയ അപേക്ഷയ്ക്ക് പുറമേ, സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് മുൻ പങ്കാളിയായ ശ്രീ കെ.എം. വിശ്വനാഥ്, ഒന്നാം പ്രതിയെയും രണ്ടാം പ്രതിയെയും ഉൾപ്പെടുത്തി സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചതായും, അതിനാല് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 62 പ്രകാരം വിവരം അറിയിക്കുന്നതായും കാണിച്ച് ഡയറക്ടർക്ക് അപേക്ഷ നൽകി. വകുപ്പിൽ അപേക്ഷ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, മൈനിംഗ് ലീസ് വിഭാഗത്തിൽ ഫയൽ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി വകുപ്പിൽ അപേക്ഷകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ വിശദമായ നടപടിക്രമം പാലിക്കുന്നുണ്ട്. സെക്ഷൻ ഓഫീസർ ആദ്യം ഫയൽ പരിശോധിക്കുന്നു. അപേക്ഷയിൽ വിശദമായ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുന്നു. നോട്ട് ഷീറ്റിനൊപ്പം ഫയൽ മൈനിംഗ് ലീസ് വിഭാഗത്തിലെ സൂപ്രണ്ടിന് അയയ്ക്കുന്നു; നോട്ട് ഷീറ്റ് പരിശോധിക്കുകയും അഡീഷണൽ ഡയറക്ടറുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മുതിർന്ന

ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് ഇദ്ദേഹം. വകുപ്പിലെ ഏറ്റവും മുതിർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർ ഫയൽ മുഴുവനായി പരിശോധിക്കുകയും ഡയറക്ടറുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബാധകമായ നിയമം പരിഗണിച്ച് അദ്ദേഹം ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. അത് തന്റെ അധികാരിത പരിധിയിൽ വരുന്നതാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം അപേക്ഷ തീർപ്പാക്കുന്നു. സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്തരവ് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, അത് അഭിപ്രായങ്ങളോടെ റഫർ ചെയ്യുന്നു. നിയമത്തിന്റെ 26(2) വകുപ്പ് പ്രകാരം ലഭിച്ച അധികാരം വഴി ഡയറക്ടർ ലീസ് കരാറിൽ ഒപ്പുവെക്കുന്നു.

4. 1966-ൽ ശ്രീ ജാലി മഹാദേവപ്പയും ശ്രീ ജാലി മല്ലികാർജ്ജുനും ചേർന്നാണ് സ്ഥാപനം രൂപീകരിച്ചതെന്നും, പങ്കാളിത്ത നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിൽ എഎംസിയുടെ പേരിലാണ് ലീസ് ലഭിച്ചതെന്നും അപ്പീൽവാദി കണ്ടെത്തി. രേഖകൾ പ്രകാരം ലീസ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തിയാണ്. ശ്രീ ജെ. മല്ലികാർജ്ജുൻ വിരമിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ശ്രീ എൽ. ലിംഗരാജുവിനെ പങ്കാളികളിലൊരാളായി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1983 ജൂൺ 30-ന് എഎംസി എന്ന സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. 1984 ഫെബ്രുവരി 13-ന് സ്ഥാപനം വീണ്ടും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ശ്രീ ബി. ആനന്ദ പങ്കാളിയായി ചേരുകയും ശ്രീ ജെ. ലിംഗരാജു വിരമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1982 ഫെബ്രുവരി 13-ന്, സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച ശ്രീ ജെ. വാമദേവപ്പയ്ക്ക് പകരം ശ്രീമതി ബി. വാസന്തി ചേർന്നു. 1986 ജൂൺ 13-ന് ശ്രീ ബി. വാസുദേവ് പങ്കാളിയായി സ്ഥാപനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ശ്രീമതി ബി. വാസന്തി സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1990 ജൂൺ 10-ലെ പാർട്ണർഷിപ്പ് ആധാരം പ്രകാരം ശ്രീ മുഹമ്മദ് കാസിം സ്ഥാപനത്തിൽ ചേർന്നു, ശ്രീ ബി. ആനന്ദ വിരമിച്ചു. വീണ്ടും, വിരമിച്ച ശ്രീ ബി. വാസുദേവിന് പകരം ശ്രീമതി ആശാ മുഹമ്മദ് ഹാറൂൺ പങ്കാളിയായി ചേർന്നു. വീണ്ടും, ശ്രീ കെ.എം. പ്രഭുവിനെയും ശ്രീമതി പാർവതമ്മയെയും ഉൾപ്പെടുത്തി എഎംസി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. ശ്രീമതി സുജാത പ്രഭുവിനെയും ശ്രീ കെ.എം. സുജനെയും പങ്കാളികളായി ഉൾപ്പെടുത്തി വീണ്ടും പുനഃസംഘടന നടന്നു. ഒടുവിൽ, 2009 സെപ്റ്റംബർ 1-ന് ഒന്നാം പ്രതിയെയും രണ്ടാം പ്രതിയെയും പങ്കാളികളായി ഉൾപ്പെടുത്തി. 1981 മുതൽ പലതവണ സ്ഥാപനം ഇത്തരത്തിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. പുനഃസംഘടനയെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പങ്കാളികൾ രജിസ്ട്രാർ ഓഫ് ഫേംസ് മുമ്പാകെ ഫോം V സമർപ്പിച്ചു. മൈനിംഗ് ലീസ് ഉടമസ്ഥാവകാശം സ്ഥാപനത്തിനാണെന്ന കാരണത്താൽ, പുനഃസംഘടന നടന്നപ്പോഴൊന്നും ചട്ടം 37 പ്രകാരം അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നില്ല. ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 62 പ്രകാരമുള്ള അറിയിപ്പ് മാത്രമാണ് നൽകിയത്. നിയമോപദേശം തേടാൻ കേസ് വർക്കർ-CW24 നിർദ്ദേശിച്ചു, അത് നോട്ട് ഷീറ്റിനൊപ്പം സമർപ്പിച്ചു. ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 ബാധകമാണെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കുറിപ്പൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്തരം ചട്ടം ബാധകമാണെന്ന നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ,

അപ്പീൽവാദി ഉചിതമായ തീരുമാനം എടുക്കുമായിരുന്നു. ലഭ്യമായ മുൻകാല മാതൃകകളും ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടു. എടുത്ത തീരുമാനം സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ളതായിരുന്നു. നിയമോപദേശം തേടാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തെ അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർ പിന്താങ്ങിയിരുന്നു, ഇത് ലക്ഷ്യരേഖ ഡി-765 ആയി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ നോട്ട് ഷീറ്റിൽ കാണാം. ഫയൽ പരിശോധിക്കുന്ന വേളയിൽ, ചട്ടം 37 ബാധകമല്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പെർമിറ്റുകൾ എഎംസിക്ക് നൽകണമെന്നും എന്നാൽ പങ്കാളികളുടെ പേരിലല്ല നൽകേണ്ടതെന്നും കാണിച്ച് ഹോസ്പേട്ടിലെ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് ഒരു ആശയവിനിമയം അയച്ചു. ഫയൽ ലഭിച്ച ശേഷം താൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ (ലീഗൽ) ടെലിഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുവെന്നും, പുതിയ പങ്കാളികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടന നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പെർമിറ്റുകൾ കമ്പനിയുടെ പേരിലാണ് നൽകേണ്ടതെന്നും പങ്കാളികളുടെ പേരിലല്ലെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചതായും അപ്പീൽവാദി തുടർന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു; എന്നാൽ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ (ലീഗൽ) പിന്നീട് ഇത് നിഷേധിച്ചു. നിയമപ്രകാരം സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്ന നിയമത്തിന്റെ 27-ാം വകുപ്പിന്റെ പിന്തുണ അദ്ദേഹം തേടി. അന്വേഷണ വേളയിൽ, ചട്ടം 37 പ്രകാരം അനുമതി വാങ്ങാതെ സർക്കാരുമായി പാട്ടക്കരാറുള്ള വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ താൻ നൽകിയിരുന്നതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ചട്ടം 62 പ്രകാരം പുനഃസംഘടന അറിയിച്ചുകൊണ്ട് എംഡിപികൾ നേടുന്നതിന് സ്ഥിരമായി പിന്തുടരുന്ന നടപടിക്രമം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ചട്ടം 37-നെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയുടെയും മുൻകാല മാതൃകകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ള ഭരണപരമായ തീരുമാനമെടുത്തത് വഞ്ചനയായി കണക്കാക്കരുതെന്ന് വാദിച്ചു. കുറ്റപത്രവും ആരോപണങ്ങളും വായിക്കുമ്പോൾ, അവ അടിസ്ഥാനപരമായി ഐപിസി 420-ാം വകുപ്പിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ളതാണെന്ന് അപ്പീൽവാദി പറയുന്നു.

5. കുറ്റാരോപണത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ CW7, CW21, CW24, CW26, CW202, CW109 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ പട്ടികപ്പെടുത്തി. സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളും ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും കുറ്റം ചുമത്താൻ തക്കതായ യാതൊരു തെളിവുമില്ലെന്നും, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെളിവുകളില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ്

6. എഎംസി പലതവണ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. പുനഃസംഘടന അംഗീകരിച്ചതിൽ തെറ്റൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. 2009-ൽ ഒന്നാം പ്രതിയും രണ്ടാം പ്രതിയും പങ്കാളികളായപ്പോൾ മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനായത്. ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ മൈനിംഗ് കമ്പനി വേഴ്സസ് ആദായ നികുതി കമ്മീഷണർ,

മൈസൂർ(1) കേസിലെ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായം ഇതിനായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുമ്പോഴോ പങ്കാളി വിരമിക്കുമ്പോഴോ ആസ്തി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനെ തെളിയിക്കുന്ന രേഖ, ഒരു കൈമാറ്റമായി കണക്കാക്കില്ല എന്നതിന് 1899-ലെ ഇന്ത്യൻ മുദ്ര നിയമം പ്രകാരമുള്ള തീരുമാനങ്ങളും ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടു. 227, 228 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയും ഒടുവിൽ താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> "41. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദ്ധരണികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഒന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കും അവകാശപ്പെട്ട മെസേഴ്സ് അസോസിയേറ്റഡ് മൈനിംഗ് കമ്പനിക്ക് എംഡിപി നൽകാൻ കീഴുദ്യോഗസ്ഥർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയ എ-3 യുടെ പ്രവൃത്തി, അദ്ദേഹത്തിന് മേൽ ക്രിമിനൽ ബാധ്യത ചുമത്തുന്നതിന് പര്യാപ്തമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. CW 7, 21, 24, 26, 109, 202 എന്നിവരുടെ മൊഴികളിൽ, മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റ് നൽകാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം പ്രതിയെയും രണ്ടാം പ്രതിയെയും സഹായിക്കാൻ എ-3 ക്രിമിനൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയെന്ന് കാണിക്കാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. അതിനാൽ മൂന്നാം പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദത്തിൽ കാര്യമായ കഴമ്പുണ്ട്, സ്പെഷ്യൽ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെ വാദം എനിക്ക് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ, IA നമ്പർ 30 അനുവദിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഈ കോടതി ഉത്തരം നൽകുന്നു."

ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ

എതിർവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച ശേഷം, ഐപിസി 120 ബി വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഗൂഢാലോചന തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നിയമവിരുദ്ധമായ കരാർ, ആവശ്യമായ സൂചനകളിലൂടെ തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. ഗൂഢാലോചനക്കാരുടെ നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നോ വീഴ്ചകളിൽ നിന്നോ ഉള്ള അനുമാനത്തിൽ നിന്നാണ് ഇത് പ്രധാനമായും തെളിയിക്കേണ്ടത്. വിഷയം നിയമപരമായ അഭിപ്രായം ആവശ്യമാണെന്ന ഓഫീസ് കുറിപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, നിയമത്തിന്റെ കടുത്ത ലംഘനമായി എംഡിപികൾ നൽകാൻ അപ്പീൽവാദി ശിപാർശ ചെയ്തു എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ശേഖരിച്ച കുറ്റകരമായ തെളിവ് എന്ന് കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. ലീഗൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുമായി താൻ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്തുവെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ നിലപാട് CW21 നിഷേധിച്ചതായി കാണുന്നു. പലതവണ എഎംസി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും എംഡിപികൾ നൽകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് താൻ CW21-മായി വിഷയം ചർച്ച

1 1966 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ കർണ്ണാടക 73/ഐ.എൽ.ആർ 1966 മൈസൂർ 1945

ചെയ്തിരുന്നുവെന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം, തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രതിരോധ വാദമായിട്ടാണ് കണ്ടെത്തിയത്.

8. താഴെ പറയുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു:

"12. ദിലാവർ ബാലു കുറാനെ കേസിലെയും (മേൽപ്പരാമർശം) യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ - വേഴ്സസ് - പ്രഫുല്ല കുമാർ സമൈ കേസിലെയും (എ.ഐ.ആർ 1979 എസ്.സി 366) സൂത്രവാക്യങ്ങൾ (ചില/കേവല സംശയം - കടുത്ത സംശയം) പ്രതിക്കെതിരെയുള്ള തെളിവുകളിൽ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, സംശയത്തിന്റെ സൂചി കടുത്ത സംശയത്തിലേക്കാണ് കൂടുതൽ ചായുന്നത്. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയം രാജ്യത്തിന്റെ പ്രകൃതി വിഭവമാണ്, ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം സംസ്ഥാന ഖജനാവിന് ഗണ്യമായ നഷ്ടം വരുത്തിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. പ്രതി സംസ്ഥാനത്തെ ഉത്തരവാദിത്തപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ബോധപൂർവ്വം ഉത്തരവ് പാസാക്കി.

13. അപവദിത ഉത്തരവിൽ വിചാരണ ജഡ്ജി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ക്രിമിനൽ ബാധ്യത ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നും സാക്ഷികളുടെ മൊഴി അദ്ദേഹം ക്രിമിനൽ ശ്രദ്ധാലോചന നടത്തിയെന്ന് കാണിക്കുന്നില്ലെന്നും ഒരു പൊതുവായ നിരീക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ ഇല്ലെങ്കിലും, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ സാഹചര്യ തെളിവുകളിൽ കാണുന്ന കുറ്റകരമായ കാര്യങ്ങൾ വിചാരണ ജഡ്ജി കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു. തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാനും വിലയിരുത്താനും വിചാരണ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ പരിമിതമായ അധികാരം വിചാരണ ജഡ്ജി അപവദിത ഉത്തരവിൽ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഈ റിവിഷൻ അധികാരിതയിൽ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണ്."

9. അതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അഭിജ്ഞനായ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി ഹർജി അനുവദിച്ചു.

10. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ കപിൽ സിബലിനെ ഈ കോടതി കേട്ടു. എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകനെയും കേട്ടു.

11. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ കപിൽ സിബൽ താഴെ പറയുന്നവ ബോധിപ്പിക്കുന്നു:

1966-ൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പാട്ടക്കരാർ എഎംസിക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, പല അവസരങ്ങളിലും സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 62 പ്രകാരം പുനഃസംഘടനയെക്കുറിച്ച് വകുപ്പിനെ അറിയിക്കുക എന്ന നടപടിക്രമമാണ് പിന്തുടർന്നത്. ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദിയുടെ നടപടി സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നതിന് ഇതൊരു കാരണമാണ്. ചട്ടം 37 ബാധകമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോയാലും, അപ്പീൽവാദിയെ ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങൾക്ക് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കേസല്ല ഇതെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് വാദിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള കീഴ്വഴക്കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അപ്പീൽവാദി പ്രവർത്തിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ (ലീഗൽ) ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു.

12. സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരിൽ എംഡിപി നൽകാൻ താൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്ന വാദവും അപ്പീൽവാദിക്കുണ്ട്. പങ്കാളികൾക്ക് പെർമിറ്റ് നൽകരുതെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ മറ്റ് രേഖകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. ക്രിമിനൽ ഗൂഢാലോചന സ്ഥാപിക്കാൻ തക്കതായ തെളിവുകളുള്ള കേസല്ല ഇത്.

13. നേരെമറിച്ച്, എതിർകക്ഷിയായ ബെംഗളൂരുവിലെ സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഉത്തരവിനെ പിന്തുണച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചും, അപ്പീൽവാദിയുടെ നിലപാടിന് വിരുദ്ധമായി, അപ്പീൽവാദി തന്നോട് നിയമോപദേശം തേടിയിട്ടില്ലെന്ന കുറ്റപത്ര സാക്ഷി-CW-ന്റെ വ്യക്തമായ നിലപാട് അദ്ദേഹം എടുത്തുപറഞ്ഞു.

കുറ്റവിമുക്തനാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള അപേക്ഷയ്ക്ക് ബാധകമായ നിയമ തത്വങ്ങൾ

14. ധാരാളം കേസ് നിയമങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ഒരു മേഖലയാണിത്. പി. വിജയൻ വേഴ്സസ് കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും(2) എന്നത് പോലെയുള്ള മുൻകാല വിധിന്യായങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്ന സമീപകാല വിധിന്യായം ഈ കോടതി പരിശോധിക്കുകയും താഴെ പറയുന്ന തത്വങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:

i. രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ സാധ്യമാവുകയും അതിലൊന്ന് കടുത്ത സംശയത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സംശയം മാത്രം നൽകുന്നതുമാണെങ്കിൽ, പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ വിചാരണ ജഡ്ജിക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

ii. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്താൻ മാത്രമുള്ള ഒരു പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് മാത്രമല്ല വിചാരണ ജഡ്ജി.

2 (2010) 2 എസ്.സി.സി. 398

iii. വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ജഡ്ജി തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പോലീസ് രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴികളോ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളോ തെളിവുകളിൽ ഉൾപ്പെടാം.

iv. പ്രതിയുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂട്ടർ ഹാജരാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തെളിവുകൾ, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പോ പ്രതിഭാഗം തെളിവുകളാൽ ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പോ പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിച്ചാൽ പോലും, "പ്രതി കുറ്റം ചെയ്തതായി കാണിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ടാകില്ല".

v. കടുത്ത സംശയത്തിന് ഇടയാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രതിക്ക് അവസരമുണ്ട്.

vi. വിശാലമായ സാധ്യതകൾ, തെളിവുകളുടെയും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളുടെയും ആകെത്തുക, കേസിൽ കാണുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ ന്യൂനതകൾ എന്നിവയും മറ്റും കോടതി പരിഗണിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്താൻ ഇത് കോടതിക്ക് അവകാശം നൽകുന്നില്ല.

vii. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന സമയത്ത്, രേഖയിലുള്ള തെളിവുകളുടെ തെളിവുമൂല്യം പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകൾ സത്യമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

viii. കുറ്റം ചുമത്തുന്നതിനും പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിനും അടിസ്ഥാനമാക്കാവുന്ന ശക്തമായ സംശയം നിലനിർത്താൻ ചില തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

15. സിആർപിസി 227-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തനാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രതിയുടെ പ്രതിവാദം പരിശോധിക്കാൻ പാടില്ല (കാണുക: ജെ & കെ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് സുദർശൻ ചക്രവും മറ്റൊരാളും(3)). സിആർപിസി 227-ാം വകുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "കേസിന്റെ രേഖ" എന്ന പ്രയോഗം, പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളും വസ്തുക്കളും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ രേഖകൾ ഹാജരാക്കാൻ പ്രതിക്ക് നിയമസംഹിത യാതൊരു അവകാശവും നൽകുന്നില്ല. കുറ്റം ചുമത്തുന്ന

3 എ.ഐ.ആർ 1995 എസ്.സി. 1954

ഘട്ടത്തിൽ, പ്രതിയുടെ വാദം പോലീസ് ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കണം (കാണുക: ഒറീസ്സ സംസ്ഥാനം വേഴ്സസ് ദേബേന്ദ്ര നാഥ് പാധി(4)).

കേസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനം

16. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം നിയമ തത്വങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക്, നമുക്ക് വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കാം:

09.06.2008-ലെ വിജ്ഞാപന പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി കർണാടക സംസ്ഥാനത്തെ മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി ഡയറക്ടറായി നിയമിതനായി എന്നത് തർക്കരഹിതമായ കാര്യമാണ്. 25.10.2010 വരെ അദ്ദേഹം ആ തസ്തികയിൽ തുടർന്നു. ഗവർണറും രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത സ്ഥാപനമായ എഎംസിയും തമ്മിൽ 1966 മാർച്ച് 2-ന് 625-ാം നമ്പർ മൈനിംഗ് ലീസ് ഒപ്പുവെച്ചു. മാനേജിംഗ് പാർട്ണർ ശ്രീ ജാലി മഹാദേവപ്പ ആയിരുന്നു. എഎംസിയുടെ പങ്കാളികളായ ശ്രീമതി കെ.എം. പാർവതമ്മയും ശ്രീ കെ.എം. വിശ്വനാഥും 26.12.2009 തീയതിയിൽ ഒരു കത്ത് അയച്ചു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"സ്വീകർത്താവ്:

ഡയറക്ടർ

മൈൻസ് ആൻഡ് ജിയോളജി

മിനറൽ ഖനിജ ഭവൻ

റേസ് കോഴ്സ് റോഡ്

ബെംഗളൂരു.

വിഷയം: അസോസിയേറ്റഡ് മൈനിംഗ് കമ്പനി എംഎൽ നമ്പർ 2434-ന്റെ ഘടനയിലെ മാറ്റം സംബന്ധിച്ച്.

സർ,

ബെല്ലാരി ജില്ലയിലെ സണ്ടൂർ താലൂക്കിലെ വെങ്കടഗിരി വില്ലേജിലുള്ള ഗ്രൂ അയൺ ഓവർ മൈൻസിന്റെ അസോസിയേറ്റഡ് മൈനിംഗ് കമ്പനിയുടെ ലീസ് ഉടമകളാണ് താഴെ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത്. 2434 ആണ് ഇതിന്റെ എംഎൽ നമ്പർ (പഴയത് 625).

4 എ.ഐ.ആർ 2005 എസ്.സി 359

മികച്ച നടത്തിപ്പിനായി 2009 ജൂലൈ 31-ന് ബെല്ലാരി, ക്ലബ് റോഡ്, കുമാരസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിന് എതിർവശം, വീരബഗൗഡ കോളനി, 123/350-ൽ താമസിക്കുന്ന ശ്രീ ജി. ജനാർദ്ദന റെഡ്ഡി, ശ്രീമതി ജി. ലക്ഷ്മി അരുണ എന്നിവരെ ഞങ്ങൾ പങ്കാളികളായി ചേർത്തു. തുടർന്ന് 2009 ഓഗസ്റ്റ് 1-ന് ശ്രീമതി കെ.എം. പാർവതമ്മയും ശ്രീ കെ.എം. വിശ്വനാഥും വിരമിച്ചു.

ശ്രീ ജി. ജനാർദ്ദന റെഡ്ഡിയും ശ്രീമതി ജി. ലക്ഷ്മി അരുണയുമാണ് ഖനിയുടെ ഏക പങ്കാളികൾ. പ്രവേശനത്തിന്റെയും വിരമിക്കലിന്റെയും ആധാരം നിങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കായി ഇതോടൊപ്പം ഉള്ളടക്കം ചെയ്യുന്നു. ഇത് നിങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഖനിയിൽ നിന്ന് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് അയിര് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ദയവായി അനുമതി നൽകുക.

വിശ്വസ്തതയോടെ,

ഒപ്പ്/-

ശ്രീമതി കെ. പാർവതമ്മ

ഒപ്പ്/-

ശ്രീ കെ.എം. വിശ്വനാഥ്"

17. ഈ കത്തോട് കൂടിയാണ് അപ്പീൽവാദിയിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട പങ്ക് പ്രധാനമായും ആരംഭിക്കുന്നത്. ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടനയിൽ നടപടിയെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി വാങ്ങേണ്ടത് അപ്പീൽവാദിയുടെ കടമയായിരുന്നുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം. മേൽപ്പറഞ്ഞ കത്ത് നടപടികൾക്കായി തനിക്ക് അയച്ചുകിട്ടിയെന്ന് കുറ്റപത്ര സാക്ഷി-CW24-ഡി. ഹനുമന്ത മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നിയമോപദേശം തേടാമെന്ന് താൻ നിർദ്ദേശിച്ചതായും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഒടുവിൽ അത് അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർക്ക് സമർപ്പിച്ചു. നിയമോപദേശം തേടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അഡീഷണൽ ഡയറക്ടറും ശിപാർശ ചെയ്തു. 04.01.2010-ന് വിഷയം അപ്പീൽവാദിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തി. 04.01.2010-ന് അപ്പീൽവാദി ഇപ്രകാരം ഉത്തരവിട്ടതായി കാണുന്നു:

"... "ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിച്ചു, കമ്പനി പഴയതുതന്നെയാണ്, എന്നാൽ പങ്കാളികളെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം, ഇതിനായി അവർ ലോ ബോർഡിനെ സമീപിക്കേണ്ടതാണ്. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, പങ്കാളികൾ അവരുടെ

പേരിലല്ല, മറിച്ച് കമ്പനിയുടെ പേരിലാണ് എംഡിപി (മിനറൽ ഡിസ്പാച്ച് പെർമിറ്റുകൾ) ചോദിക്കുന്നത്. ലീസ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതും അതേ കമ്പനിക്ക് തന്നെയായതിനാൽ, എഎംസി എന്ന കമ്പനിയുടെ പേരിൽ മാത്രമേ പെർമിറ്റുകൾ നൽകാവൂ. പങ്കാളികൾ മാറിയെങ്കിലും, പങ്കാളികൾക്ക് നിങ്ങൾ എംഡിപികൾ നൽകുന്നില്ല. അതിനാൽ കമ്പനിയുടെ പേരിൽ മാത്രമേ എംഡിപികൾ നൽകാവൂ എന്ന് ഹോസ്പേട്ട് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ അറിയിക്കുക."..."

18. അഡീഷണൽ ഡയറക്ടറും സമാനമായ രീതിയിലാണ് സംസാരിച്ചത്.

19. ഹൈക്കോടതിക്ക് സ്വീകാര്യമായി തോന്നിയ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പ്രധാനമായും അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നത്, 05.01.2010-ൽ അന്തിമമാക്കിയ 04.01.2010-ലെ (കരട്) ഉത്തരവിൽ അപ്പീൽവാദി ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിച്ച് നിയമോപദേശം നേടിയെന്ന് പറയുമ്പോൾ, താൻ അത്തരം അഭിപ്രായമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന നിലപാടാണ് ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ (ലീഗൽ) സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുതയാണ്. ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുടെ (ലീഗൽ) മൊഴി 2009-ലെ ക്രിമിനൽ മിസ്സലേനിയസ് ഹർജി നമ്പർ 122009-നൊപ്പം അപ്പീൽ വാദി ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

"എന്നിരുന്നാലും, ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നിൽ നിന്ന് യാതൊരു അഭിപ്രായവും തേടിയിട്ടില്ല". 26.12.2009-ലെ കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം പാട്ടാവകാശം മുഴുവനായും ഒന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിക്കും കൈമാറിയതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ, ഇത് ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37-ന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ചട്ടം 37-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, കമ്പനിയുടെ പേരിൽ എംഡിപികൾ നൽകാൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. എന്നിരുന്നാലും, എഎംസി ഒരു സ്ഥാപനമാണ്, കമ്പനിയല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പാട്ടക്കാരന്റെ അവകാശങ്ങളിൽ മാറ്റമില്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾക്ക് പാട്ടാവകാശത്തിന്മേൽ അവകാശം ലഭിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37-ലെ വ്യവസ്ഥകളെ ആകർഷിക്കും. 01.03.1996-ൽ മൈനിംഗ് ലീസ് കാലാവധി കഴിയാനിരിക്കെ 29.07.1994-ൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, വനംവകുപ്പ് അനുമതി നൽകിയതിനാൽ 2000 മുതൽ 2010 വരെ മന്ത്രി ലീസ് പുതുക്കി നൽകിയെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. 02.03.1996 മുതൽ പത്ത് വർഷത്തേക്ക് ലീസ് പുതുക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

20. 1960-ൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ചട്ടം 37 താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ്:

"37. പാട്ടക്കരാർ കൈമാറ്റം :- (1) പാട്ടക്കാരൻ, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ രേഖാമൂലമുള്ള സമ്മതം കൂടാതെയും, നിയമത്തിന്റെ ഒന്നാം പട്ടികയിലെ പാർട്ട് 'എ', പാർട്ട് 'ബി' എന്നിവയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ധാതുക്കളുടെ കാര്യത്തിലുള്ള മൈനിംഗ് ലീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി കൂടാതെയും:-

(എ) മൈനിംഗ് ലീസ്, അല്ലെങ്കിൽ അതിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അവകാശം, ഉടമസ്ഥാവകാശം അല്ലെങ്കിൽ താല്പര്യങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുകയോ, ഉപവാടകയ്ക്ക് നൽകുകയോ, പണയപ്പെടുത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) പാട്ടക്കാരനല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയോ വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടായ്മയോ പാട്ടക്കാരന് നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഗണ്യമായ തോതിൽ ധനസഹായം നൽകുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടക്കാരന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോ സംരംഭങ്ങളോ ഗണ്യമായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും സദുദ്ദേശ്യപരമായ ക്രമീകരണത്തിലോ കരാറിലോ ധാരണയിലോ ഏർപ്പെടാൻ പാടില്ല:"

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

21. ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ മൈനിംഗ് കമ്പനി (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിലെ മൈസൂർ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായത്തെ വിചാരണ കോടതി ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, പ്രസ്തുത കേസിൽ കോടതി പരിഗണിച്ചത് 1949-ലെ മിനറൽ കൺസഷൻ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 ആണ്, അത് താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമായിരുന്നു:

"37. പാട്ടക്കരാർ കൈമാറ്റം:- പാട്ടക്കാരന് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെയും, ചട്ടം 35-ലെ ഒന്നാം ഉപാധിയിലും ചട്ടം 38-ലും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായും, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് 100 രൂപ ഫീസ് അടച്ച് അംഗീകാര സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൈവശമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് തന്റെ പാട്ടക്കരാറോ അതിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അവകാശമോ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ താല്പര്യമോ കൈമാറാവുന്നതാണ്."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

22. ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ 1960-ന് മുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

23. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ, 1922-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 66 പ്രകാരമുള്ള ഒരു റഫറൻസിലാണ് ചോദ്യം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടത്. പാട്ടക്കരാർ കൈമാറ്റത്തിന് ചട്ടം 37 പ്രകാരം സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി ഇല്ലാത്തതിന്റെ ഫലം എന്താണെന്നതായിരുന്ന തീരുമാനത്തിനായി വന്ന ചോദ്യങ്ങളിലൊന്ന്. ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ മൈനിംഗ് കമ്പനി (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിൽ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത് താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണെന്ന് നമുക്ക് കാണാം:

> "ഈ കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു പങ്കാളിത്തം രൂപീകരിക്കുന്നതുമായി 37-ാം ചട്ടത്തിന്, അതിന്റെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് കാണാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ, ബന്ധമില്ല. ചട്ടങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അനുവദിച്ച പാട്ടക്കരാറിന്റെ കൈമാറ്റത്തിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക എന്നതാണ് അതിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അംഗീകാര സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഉള്ള ഒരാൾക്ക് പാട്ടക്കരാർ കൈമാറാൻ പാട്ടക്കാരനെ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു പ്രാപ്തമാക്കൽ വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവമാണ് ഇതിനുള്ളത്, കൂടാതെ അത്തരം കൈമാറ്റം സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെയും മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായും ചെയ്യാമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ വ്യക്തമായ നിരോധനമുള്ള നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയും, നിർദ്ദിഷ്ട വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി അത് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ കേസിൽ, ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനെതിരെയുള്ള സമ്പൂർണ്ണ നിരോധനം നിയമം വിലക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ പ്രയാസമില്ലെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ അത് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾ 37-ാം ചട്ടം വ്യക്തമായ വാക്കുകളിൽ കൈമാറ്റം നിരോധിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെയും മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായും കൈമാറ്റം അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്."

24. ഈ കേസിന്റെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നത് 2009-ൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചട്ടം 37-ലെ വ്യവസ്ഥകളാണ്. മുദ്ര നിയമം പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികൾ ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം (37)-ന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രസക്തമല്ലെന്നും വാദിക്കാവുന്നതാണ്. എഎംസി എന്ന സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പലതവണ പുനഃസംഘടന നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ചട്ടം 37-ന്റെ ലംഘനം സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം ഒരിക്കലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അപ്പീൽവാദിക്ക് വാദമുണ്ട്. വകുപ്പിൽ നിലനിന്നിരുന്ന കീഴ്വഴക്കത്തിന് അനുസൃതമായാണ് അപ്പീൽവാദി പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദി ചെയ്തത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, അഡീഷണൽ ഡയറക്ടറോ എസ്.ഡി.എ-യോ ചട്ടം 37 പ്രത്യേകമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വശം.

25. ഇവിടെയാണ് സിആർപിസി 227-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാരിതയുടെ അതിരുകൾ നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വരുന്നത്. മൊഴികളുടെ രൂപത്തിലും

രേഖാമൂലമുള്ളവയായും പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുക, ക്രോസ് വിസ്താരത്തിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ തന്നെ അതിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കുക, എല്ലാം പ്രോസിക്യൂഷന് അനുകൂലമാണെന്ന് അനുമാനിക്കുക എന്നിവയാണ് സ്ഥാപിതമായ തത്വം. പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം നിലനിൽക്കില്ലെന്ന സാഹചര്യം ഉരുത്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിസ്സംശയമായും പ്രതിക്ക് ഗുണകരമാവുകയും പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ വിചാരണ കോടതിക്ക് അർഹത നൽകുകയും ചെയ്യും.

26. പ്രതിവാദത്തിന്റെ ഭാഗമായി രേഖകൾ ആശ്രയിക്കാനും തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കാനും പ്രതിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. .

27. എന്നാൽ "*കോടതിയുടെ മനസ്സിൽ കടുത്ത സംശയം ഉണർത്തുന്ന തെളിവുകൾ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമേ പ്രതിക്ക് തെളിവുകളെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയൂ? ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഹാജരാക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രേഖകളെ പ്രതിക്ക് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയുമോ?

28. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ രേഖകളെ മാത്രമേ പ്രതിക്ക് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കടുത്ത സംശയം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ലഭ്യമാക്കിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അത് വിശദീകരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് കേസിന്റെ വിശാലമായ സാധ്യതകളിലേക്ക് പ്രതിക്ക് അപ്പീൽ നൽകാം എന്നത് നിസംശയമാണ്.

29. ഈ കേസിൽ, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ഓഫീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കീഴുദ്യോഗസ്ഥരുടെ മൊഴികൾ പ്രകാരം, എഎംസിയുടെ മുൻ പങ്കാളികളിൽ നിന്ന് 26.12.2009-ലെ കത്ത് ലഭിച്ചപ്പോൾ, അഡീഷണൽ ഡയറക്ടർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് കീഴുദ്യോഗസ്ഥർ വിഷയത്തിൽ നിയമോപദേശം ആവശ്യമാണെന്ന് ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. താൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിച്ചുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറിപ്പ് ഈ കേസിൽ തർക്കരഹിതമാണ്. തന്നോട് അഭിപ്രായമൊന്നും തേടിയിട്ടില്ലെന്ന വ്യക്തമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്ന ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുടെ (ലീഗൽ) മൊഴിയെയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് പ്രധാനമായും ആശ്രയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച്, ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 37 പ്രകാരം മുൻകൂർ അനുമതിക്കായി സംസ്ഥാന സർക്കാരിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്ന വിഷയം, മൈൻസ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ അപ്പീൽവാദി കൈകാര്യം ചെയ്തു. ഇത് എംഡിപികൾ നൽകുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. ഒന്നാം പ്രതിക്കെതിരെയും അഞ്ചാം പ്രതിക്കെതിരെയും മറ്റ് പ്രതികൾക്കെതിരെയും ആരോപിക്കപ്പെട്ട മറ്റ് പ്രവൃത്തികളുമായും

വീഴ്ചകളുമായും അപ്പീൽവാദിയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നും ഉണ്ടാകില്ലെന്നത് സത്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സ്ഥാപനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുമ്പോഴെല്ലാം മുൻകാലങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന കീഴ്വഴക്കവും, താൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറുമായി (ലീഗൽ) സംസാരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദവും, ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടറെ (ലീഗൽ) തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കപ്പെടുമെന്നതും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രതിവാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കാൻ പാടില്ല എന്നതിനാൽ, സിആർപിസി 227-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കോടതി മുമ്പാകെ ഉന്നയിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് ലഭ്യമായേക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളായി ഇവ കാണപ്പെടുന്നില്ല.

30. നമ്മുടെ ചർച്ചയുടെ ഫലം ഇതായതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൽ പിശകുണ്ടെന്ന് കരുതാൻ ഈ കോടതിക്ക് നിർവ്വാഹമില്ല എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അനിവാര്യമായ അനന്തരഫലം. തൽഫലമായി, അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുകയും അത് തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ സിആർപിസി 227-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് മാത്രമുള്ളതാണെന്നും അവ കോടതിയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഉള്ളതല്ലെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ തള്ളി.